

62019CJ0931

PRESUDA SUDA (deseto vijeće)

3. lipnja 2021. (*1)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – ?lanci 43. i 45. – Direktiva 2006/112/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2008/8/EZ – ?lanci 44., 45. i 47. – Pružanje usluga – Mjesto oporezivanja – Pojam „stalni poslovni nastan“ – Izna?mljivanje nekretnine u državi ?lanici – Vlasnik nekretnine ?ije je sjedište poslovanja na otoku Jersey”

U predmetu C?931/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju ?lanka 267. UFEU?a, koji je uputio Bundesfinanzgericht (Savezni financijski sud, Austrija), odlukom od 20. prosinca 2019., koju je Sud zaprimio 20. prosinca 2019., u postupku

Titanium Ltd

protiv

Finanzamt Österreich, prije Finanzamt Wien,

SUD (deseto vijeće),

u sastavu: M. Ilešić, predsjednik vijeća, E. Juhász (izvjestitelj) i C. Lycourgos, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Hogan,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir o?itovanja koja su podnijeli:

–

za austrijsku vladu, A. Posch, F. Koppensteiner i J. Schmoll, u svojstvu agenata,

–

za Europsku komisiju, L. Mantl i R. Lyal, u svojstvu agenata,

odlu?ivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odlu?i bez mišljenja,

donosi sljede?u

Presudu

1

Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tuma?enje Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28.

studenoga 2006. o zajedni?kom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svezak 1., str. 120.) kao i Direktive 2006/112 kako je izmijenjena Direktivom Vije?a 2008/8/EZ od 12. velja?e 2008. (SL 2008., L 44, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavje 9., svezak 1., str. 263.; u dalnjem tekstu: izmijenjena Direktiva 2006/112).

2

Zahtjev je upu?en u okviru spora izme?u društva Titanium Ltd, sa sjedištem u Jerseyju, i Finanzamta Österreich, prije Finanzamt Wien (Porezna uprava Austrije, prije Porezna uprava grada Be?a, Austrija) (u dalnjem tekstu: porezna uprava), u vezi s oporezivanjem porezom na dodanu vrijednost (PDV) prihodâ od najma nekretnine koja se nalazi u Austriji, za poslovne godine 2009. i 2010.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 2006/112

3

Glava V. Direktive 2006/112, naslovljena „Mjesto oporezivih transakcija”, sadržavala je, me?u ostalim, poglavje 3., naslovljeno „Mjesto isporuke usluga”, u kojem su se nalazili ?lanci 43. do 59. te direktive.

4

?lanak 43. Direktive 2006/112 predvi?ao je:

„Mjestom isporuke usluga smatra se mjesto gdje dobavlja? ima sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavlja isporuka usluga, ili, u odsustvu takvog mesta poslovanja ili stalne poslovne jedinice, mjesto njegovog stalnog prebivališta ili mjesto njegovog uobi?ajenog boravišta.”

5

Na temelju ?lanka 45. te direktive:

„Mjestom isporuke usluga povezanih s nepokretnom imovinom, uklju?uju?i usluge agenata za prodaju nekretnina i stru?njaka u poslovima s nekretninama i usluga za pripremu i koordinaciju gra?evinskih radova, poput usluga arhitekata i poduze?a koja pružaju usluge izravnog nadzora, smatra se mjesto gdje je doti?na imovina smještena.”

6

U skladu s ?lankom 193. Direktive 2006/112:

„Svaki porezni obveznik koji obavlja oporezivu isporuku robe ili usluga dužan je pla?ati PDV osim u slu?ajevima iz ?lanka 194. do 199. i ?lanka 202. u kojima je PDV obvezna pla?ati druga osoba.”

7

?lankom 194. navedene direktive odre?ivalo se:

„1. Ako obavlja oporezivu isporuku robe ili usluga porezni obveznik koji nema poslovni nastan u državi ?lanici u kojoj postoji obveza pla?anja PDV?a, države ?lanice mogu odrediti da je osoba koja je odgovorna za pla?anje PDV?a osoba kojoj se isporu?uje roba ili usluge.

2. Države ?lanice odre?uju uvjete za provedbu stavka 1.”

8

?lanak 196. iste direktive propisivao je:

„PDV je obvezna pla?ati svaka porezna osoba primatelj usluga iz ?lanka 56. ili svaka osoba koja je identificirana u svrhe pla?anja PDV?a u državi ?lanici u kojoj postoji obveza pla?anja PDV?a, a kojoj se pružaju usluge iz ?lanaka 44., 47., 50., 53., 54. i 55., ako usluge pruža porezni obveznik koji nema poslovni nastan u toj državi ?lanici.”

Izmijenjena Direktiva 2006/112

9

Direktivom 2008/8 izmijenjena je, s u?inkom od 1. sije?nja 2010., Direktiva 2006/112, a osobito njezine odredbe koje se nalaze u poglavlju 3. njezine glave V. i njezin ?lanak 196.

10

?lankom 44. izmijenjene Direktive 2006/112 propisano je:

„Mjesto pružanja usluga poreznom obvezniku koji nastupa kao takav je mjesto gdje ta osoba ima sjedište svog poslovanja. Me?utim ako su te usluge pružene na stalni poslovni nastan poreznog obveznika smješten na drugom mjestu koje nije isto kao i sjedište njegovog poslovanja, mjesto pružanja tih usluga je mjesto gdje se nalazi stalni poslovni nastan. U nedostatku takvog sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, mjesto pružanja usluga je mjesto gdje osoba koja prima usluge ima stalnu adresu ili uobi?ajeno boravište.”

11

?lanak 45. te direktive propisuje:

„Mjesto pružanja usluga osobi koja nije porezni obveznik je mjesto gdje pružatelj ima sjedište poslovanja. Me?utim ako se te usluge pružaju iz stalnog poslovnog nastana pružatelja smještenog na mjestu koje nije sjedište njegovog poslovanja mjesto pružanja usluga ?e biti mjesto stalnog poslovnog nastana. U nedostatku takvog sjedišta poslovanja ili stalnog poslovnog nastana, mjesto pružanja usluga je mjesto gdje pružatelj ima stalnu adresu ili uobi?ajeno boravište.”

12

?lanak 47. navedene direktive glasi:

„Mjesto pružanja usluga vezano uz nepokretnu imovinu, uklju?uju?i usluge stru?njaka i posrednika za nekretnine, osiguranje smještaja u hotelskom sektoru ili u sektorima sli?ne funkcije kao što su kampovi za ljetovanje ili odredišta razvijena za namjenu kamp odmarališta, dodjel[u] prava za uporabu nepokretne imovine i usluga za pripremu i koordinaciju gra?evinskih radova kao što su usluge arhitekata i tvrtki koje nude terenski nadzor, je mjesto gdje je smještena nepokretna imovina.”

13

?lanci 193. i 194. izmijenjene Direktive 2006/112 istovjetni su ?lancima 193. i 194. Direktive 2006/112.

14

U skladu s ?lankom 196. izmijenjene Direktive 2006/112:

„PDV je dužan platiti svaki porezni obveznik, ili pravna osoba koja nije porezni obveznik ali je identificirana za potrebe PDV-a, kojem se pružaju usluge navedene u ?lanku 44., ako usluge pruža porezni obveznik koji nema poslovni nastan na podru?ju države ?lanice.”

Provedbena uredba (EU) br. 282/2011

15

Uvodna izjava 14. Provedbene uredbe (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvr?ivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112 (SL 2011., L 77, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 375.) glasi:

„Kako bi se zajam?ila jedinstvena primjena pravila koja se odnose na mjesto oporezivih transakcija, potrebno je razjasniti pojmove poput mjesta u kojem je porezni obveznik utemeljio poslovanje, stalni poslovni nastan, stalno prebivalište i mjesto u kojem osoba uobi?ajeno boravi. Prilikom uzimanja u obzir sudske prakse Suda [Europske unije], uporaba kriterija koji su što je više mogu?e jasni i objektivni, trebala bi olakšati prakti?nu primjenu navedenih pojmova.”

16

U ?lanku 11. te provedbene uredbe odre?uje se:

„1. Za primjenu ?lanka 44. Direktive 2006/112/EZ ,stalni poslovni nastan' zna?i svaki poslovni nastan, osim poslovnog nastana [sjedišta poslovanja] poduze?a navedenog u ?lanku 10. ove Uredbe, koji ima dostatan stupanj stalnosti i primjerenu strukturu osoblja i tehni?kih sredstava koji mu omogu?uju primanje i korištenje usluga koje su mu dostavljene za vlastite potrebe.

2. Za primjenu sljede?ih ?lanaka ,stalni poslovni nastan' ozna?ava svaki poslovni nastan, osim poslovnog nastana [sjedišta poslovanja] poduze?a navedenog u ?lanku 10. ove Uredbe, koji ima dostatan stupanj stalnosti i primjerenu strukturu osoblja i tehni?kih sredstava koji mu omogu?uju isporu?ivanje usluga koje pruža:

(a)

?lanak 45. Direktive 2006/112/EZ;

(b)

od 1. sije?nja 2013., ?lanak 56. stavak 2. drugi podstavak Direktive 2006/112/EZ;

(c)

do 31. prosinca 2014., ?lanak 58. Direktive 2006/112/EZ;

(d)

?lanak 192.a Direktive 2006/112/EZ.

3. Postojanje identifikacijskog broja za PDV samo po sebi nije dostatno da bi se smatralo kako porezni obveznik ima stalni poslovni nastan.”

17

U skladu sa svojim ?lankom 65. Provedbena uredba br. 282/2011, koja je stupila na snagu dvadesetog dana od svoje objave, odnosno 12. travnja 2011., postala je primjenjiva od 1. srpnja 2011.

Austrijsko pravo

18

?lanak 19. stavak 1. Umsatzeuergesetza 1994 (Zakon iz 1994. o porezu na promet, BGBl. 663/1994) (u dalnjem tekstu: UStG), u verziji primjenjivoj do 31. prosinca 2009., odre?ivao je:

„Porezni obveznik je poduzetnik u slu?ajevima iz ?lanka 1. stavka 1. to?aka 1. i 2., a izdavatelj ra?una u slu?ajevima iz ?lanka 11. stavka 14.

Za druge usluge (osim dopuštenja korištenja saveznim cestama uz naknadu) i za isporuku radova, porez pla?a primatelj usluge kada:

—

poduzetnik pružatelj usluge nema ni stalnu adresu (sjedište) ni uobi?ajeno boravište ni stalni poslovni nastan [Betriebsstätte] na državnom podru?ju i

—

primatelj usluge je poduzetnik ili pravna osoba javnog prava.

Poduzetnik pružatelj usluge odgovoran je za taj porez.”

19

?lanak 19. stavak 1. UStG?a, u verziji koja je na snazi od 1. sije?nja 2010., glasi:

„Porezni obveznik je poduzetnik u slu?ajevima iz ?lanka 1. stavka 1. to?aka 1. i 2., a izdavatelj ra?una u slu?ajevima iz ?lanka 11. stavka 14.

Za druge usluge (osim dopuštenja korištenja saveznim cestama uz naknadu) i za isporuku radova, porez pla?a primatelj usluge kada:

—

poduzetnik pružatelj usluge na državnom podru?ju nema ni stalnu adresu (sjedište) ni uobi?ajeno boravište ni stalni poslovni nastan [Betriebstätte] koji sudjeluje u isporuci usluge i

—

primatelj usluge je poduzetnik u smislu ?lanka 3.a stavka 5. to?aka 1. i 2. ili pravna osoba javnog

prava koja je osoba koja nije poduzetnik u smislu članka 3.a stavka 5. točke 3.

Poduzetnik pružatelj usluge odgovoran je za porez."

Glavni postupak i prethodno pitanje

20

Titanium je društvo koje se sjedište poslovanja i uprava nalaze u Jerseyju i koji je predmet poslovanja upravljanje nekretninama, upravljanje imovinom i upravljanje stanovanjem i smještajem.

21

Tijekom poslovnih godina 2009. i 2010. to je društvo nekretninu u Beču (Austrija) u svojem vlasništvu dalo u najam koji se oporezuje PDV-om dvama austrijskim poduzetnicima.

22

Kako bi izvršilo te transakcije, koje su bile jedine transakcije društva Titanium u Austriji, to je društvo opunomoćilo austrijsko društvo za upravljanje nekretninama kako bi služilo kao posrednik s pružateljima usluga i dobavljačima, izdavalo račune za najamnine i operativne troškove, vodilo poslovne evidencije i pripremalo podatke za prijavu PDV-a. Te je usluge punomoćnik izvršavao u prostorijama koje nisu dio nekretnine u vlasništvu društva Titanium.

23

Društvo Titanium je, međutim, zadržalo ovlast odlučivanja o sklapanju i raskidu najma, određivanju gospodarskih i pravnih uvjeta najma, ulaganju i popravcima te organizaciji njihova financiranja, odabiru trećih osoba predviđenih za pružanje drugih ulaznih usluga i, napisjetku, odabiru i određivanju samog društva za upravljanje nekretninama te nadzor nad njim.

24

Iako je društvo Titanium smatralo da nije dužno platiti PDV na temelju djelatnosti iznajmljivanja nekretnine jer u Austriji nema stalni poslovni nastan, porezna uprava smatrala je da je nekretnina koja se iznajmljuje takav stalni poslovni nastan te je, slijedom toga, utvrdila iznos PDV-a na teret tog društva za poslovne godine 2009. i 2010.

25

Društvo Titanium podnijelo je tužbu Bundesfinanzgerichtu (Savezni finansijski sud, Austrija) protiv odluka porezne uprave, ističući da se bez osoblja nekretnina koju iznajmljuje ne može smatrati stalnim poslovnim nastanom.

26

Porezna uprava je pak istaknula da u skladu s Umsatzsteuerrechtlinijenom 2000 (Smjernice iz 2000. o porezu na promet) s poduzetnikom koji na austrijskom državnom području u vlasništvu ima nepokretnu imovinu koju daje u najam koji se oporezuje PDV-om treba postupati kao s nacionalnim poduzetnikom i da primatelj usluge nije dužan platiti porez na tu transakciju. Stoga u slučaju davanja u najam nepokretne imovine uvijek postoji stalni poslovni nastan.

27

U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev navodi da je nacionalna odredba koju mora primijeniti

?lanak 19. stavak 1. UStG?a, kojim se predvi?a da se porezni dug prenosi na primatelja usluge ako poduzetnik svoju poslovnu djelatnost ne obavlja na državnom podru?ju ili na njemu nema nikakav stalni poslovni nastan (Betriebsstätte). Pojašnjava da tom odredbom nije prenesen samo ?lanak 196. Direktive 2006/112, nego i njezin ?lanak 194.

28

Taj sud tako?er isti?e da iz presuda od 17. srpnja 1997., ARO Lease (C?190/95, EU:C:1997:374) i od 7. svibnja 1998., Lease Plan (C?390/96, EU:C:1998:206), proizlazi da pojma „stalni poslovni nastan” pretpostavlja da pružatelj mora konkretno raspolagati svojim osobljem i da korištenje osobljem drugog opunomo?enog poduzetnika nije dovoljno da bi se utvrdilo postojanje takvog pojma.

29

U tom pogledu, sud koji je uputio zahtjev isti?e da je nekoliko njema?kih poreznih sudova smatralo da se, iako ne upotrebljava nikakvo osoblje, vjetroelektrana može smatrati stalnim poslovnim nastanom ako takva elektrana ima znatnu vrijednost i ima maksimalan stupanj stabilnosti. Navodi da, me?utim, Bundesfinanzhof (Savezni finansijski sud, Njema?ka) do danas nije donio odluku u tom pogledu.

30

Sud koji je uputio zahtjev stoga se pita o pojmu „stalni poslovni nastan” u pogledu djelatnosti poput one o kojoj je rije? u glavnem postupku, za obavljanje koje nisu upotrijebljena nikakva tehni?ka sredstva ili osoblje.

31

U tim je okolnostima Bundesfinanzgericht (Savezni finansijski sud) odlu?io prekinuti postupak i postaviti Sudu sljede?e prethodno pitanje:

„Treba li pojmu ,stalni poslovni nastan’ tuma?iti na na?in da uvijek trebaju postojati osoblje i tehni?ka sredstva i da stoga u poslovnom nastanu nužno treba biti prisutno vlastito osoblje pružatelja usluga ili, u konkretnom slu?aju koji se odnosi na oporezivo iznajmljivanje nekretnine koja se nalazi u tuzemstvu, a to je iznajmljivanje samo pasivna usluga ?iji je predmet dopuštenje (Duldungsleistung), može biti rije? o ,stalnom poslovnom nastanu’ i ako to osoblje nije prisutno?”

O prethodnom pitanju

Dopuštenost prethodnog pitanja

32

Austrijska vlada isti?e da se za razliku od ?lanka 43. Direktive 2006/112 i ?lanka 44. izmijenjene Direktive 2006/112, ?lanak 45. Direktive 2006/112 i ?lanak 47. izmijenjene Direktive 2006/112, kojima je predvi?eno da je mjesto pružanja usluga povezanih s nepokretnom imovinom mjesto gdje je ona smještena, primjenjuju u glavnem postupku.

33

Ona iz toga zaklju?uje da se u ovom predmetu primjenjuju ?lanak 194. Direktive 2006/112 i ?lanak 194. izmijenjene Direktive 2006/112, a ne ?lanak 196. Direktive 2006/112 i ?lanak 196. izmijenjene Direktive 2006/112, kao što to predlaže sud koji je uputio zahtjev.

34

U tom pogledu Republika Austrija tvrdi da se ?lankom 194. Direktive 2006/112 i ?lankom 194. izmijenjene Direktive 2006/112 ure?uje pravo izbora za države ?lanice i povjerava im se da odrede uvjete provedbe tih odredbi, na na?in da odlu?e ho?e li prenijeti porezni dug na primatelja usluge, tako da je zbog odluke austrijskog zakonodavca pitanje koje je postavio sud koji je uputio zahtjev bespredmetno.

35

Ona iz toga zaklju?uje da pojam „stalni poslovni nastan” nije povezan s glavnim predmetom, što opravdava da se zahtjev za prethodnu odluku proglaši nedopuštenim.

36

U tom pogledu valja istaknuti da je, prema ustaljenoj sudskej praksi Suda, u okviru suradnje izme?u njega i nacionalnih sudova uspostavljene u ?lanku 267. UFEU?a isklju?ivo na nacionalnom sudu pred kojim se vodi postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudske odluke koja ?e biti donesena da, uvažavaju?i posebnosti predmeta, ocijeni nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu. Posljedi?no, kad se postavljena pitanja odnose na tuma?enje prava Unije, Sud je u pravilu dužan na njih odgovoriti (presuda od 29. travnja 2021., Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, C?383/19, EU:C:2021:337, t. 29. i navedena sudska praksa).

37

Iz toga slijedi da pitanja o tuma?enju prava Unije koja nacionalni sud uputi u pravnom i ?injeni?nom okviru koji utvr?uje pod vlastitom odgovornoš?u i ?iju to?nost Sud nije dužan provjeravati uživaju pretpostavku relevantnosti. Sud može odbiti odlu?iti o zahtjevu za prethodnu odluku koji je uputio nacionalni sud samo ako je o?ito da zatraženo tuma?enje prava Unije nema nikakve veze s ?injeni?nim stanjem ni predmetom spora u glavnem postupku, ako je problem hipotetski ili ako Sud ne raspolaže ?injeni?nim i pravnim elementima potrebnima da bi mogao dati koristan odgovor na pitanja koja su mu upu?ena (presuda od 1. listopada 2020., Úrad špeciálnej prokuratúry, C?603/19, EU:C:2020:774, t. 28. i navedena sudska praksa).

38

U ovom slu?aju, sud koji je uputio zahtjev naveo je u dokumentu od 19. kolovoza 2020. dostavljenom Sudu da se pitanje koje mu je postavljeno op?enito odnosi na tuma?enje pojma „stalni poslovni nastan” iz Direktive 2006/112 i Provedbene uredbe br. 282/2011 i da to pitanje ne sadržava nikakvo konkretno upu?ivanje na ?lanak 194. ili ?lanak 196. te direktive. Istaknuo je da se pitanje je li glavni predmet obuhva?en jednim od tih ?lanaka naposljetku pokazalo sporednim s obzirom na to da se u obama od tih ?lanaka postavlja pitanje u kojoj državi porezni obveznik ima sjedište, što zna?i da u obama slu?ajevima valja odlu?iti postoji li stalni poslovni nastan.

39

Slijedom toga, pravno stajalište Republike Austrije nije jedina mogu?nost tuma?enja koja bi se mogla prihvatiti i stoga ne može dovesti do nedopuštenosti prethodnog pitanja.

Meritum

40

Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita je li nekretnina koja se iznajmljuje u državi ?lanici stalni poslovni nastan u smislu ?lanka 43. Direktive 2006/112 i ?lanaka 44. i 45. izmijenjene Direktive 2006/112 u okolnostima u kojima vlasnik te nekretnine nema vlastito osoblje za pružanje usluge u vezi s najmom.

41

Uvodno valja primijetiti da sud koji je uputio zahtjev ne pojašnjava želi li ispitati može li se ta nekretnina smatrati stalnim poslovnim nastanom poreznog obveznika koji prima ili, nasuprot tomu, koji pruža usluge u vezi s najmom koji se donosi na tu nekretninu. Me?utim, na prethodno pitanje mogu?e je odgovoriti uzimaju?i u obzir te dvije mogu?nosti.

42

Prema ustaljenoj sudskej praksi Suda, pojam „stalni poslovni nastan” zahtijeva minimalnu postojanost na temelju stalne prisutnosti osoblja i tehni?kih sredstava potrebnih za pružanje odre?enih usluga. On stoga prepostavlja dostatan stupanj stalnosti i strukturu, koja s gledišta osoblja i tehni?kih sredstava može omogu?iti samostalno pružanje predmetnih usluga (presuda od 28. lipnja 2007., Planzer Luxembourg, C?73/06, EU:C:2007:397, t. 54. i navedena sudska praksa). Konkretno, struktura bez vlastitog osoblja ne može potpadati pod pojam „stalni poslovni nastan” (vidjeti u tom smislu presudu od 17. srpnja 1997., ARO Lease, C?190/95, EU:C:1997:374, t. 19.).

43

Tu sudskej praksu potvr?uje ?lanak 11. Provedbene uredbe br. 282/2011, u skladu s kojim stalni poslovni nastan obilježava, me?u ostalim, primjerena struktura „osoblja i tehni?kih sredstava”. Iako je to?no da je ta provedbena uredba na temelju svojeg ?lanka 65. postala primjenjiva tek od 1. srpnja 2011. i da se stoga ne primjenjuje ratione temporis na glavni predmet, u njezinoj uvodnoj izjavi 14. navodi se da je njezin cilj razjasniti odre?ene pojmove, uklju?uju?i pojam „stalni poslovni nastan”, uzimaju?i u obzir sudskej praksi Suda.

44

U ovom slu?aju iz spisa kojim Sud raspolaže proizlazi da tužitelj u glavnem postupku nema vlastito osoblje u Austriji i da je to društvo ugovorno ovlastilo osobe zadužene za odre?ene zada?e upravljanja, pri ?emu je ono ostalo nadležno za donošenje svih važnih odluka u vezi s najmom predmetne nekretnine.

45

Me?utim, nekretnina koja ne raspolaže nikakvim osobljem na temelju kojeg može samostalno postupati o?ito ne ispunjava kriterije utvr?ene sudskej praksom kako bi je se smatralo stalnim poslovnim nastanom u smislu Direktive 2006/112 i izmijenjene Direktive 2006/112.

46

S obzirom na prethodno navedeno, na postavljeno pitanje valja odgovoriti na na?in da nekretnina dana u najam u državi ?lanici u okolnostima u kojima vlasnik te nekretnine nema vlastito osoblje za pružanje usluge u vezi s najmom nije stalni poslovni nastan u smislu ?lanka 43. Direktive 2006/112 kao i ?lanaka 44. i 45. izmijenjene Direktive 2006/112.

Troškovi

47

Budu?i da ovaj postupak ima zna?aj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odlu?i o troškovima postupka. Troškovi podnošenja o?itovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadokna?uju se.

Slijedom navedenog, Sud (deseto vije?e) odlu?uje:

Nekretnina dana u najam u državi ?lanici u okolnostima u kojima vlasnik te nekretnine nema vlastito osoblje za pružanje usluge u vezi s najmom nije stalni poslovni nastan u smislu ?lanka 43. Direktive Vije?a 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedni?kom sustavu poreza na dodanu vrijednost kao i ?lanaka 44. i 45. Direktive 2006/112 kako je izmijenjena Direktivom Vije?a 2008/8/EZ od 12. velja?e 2008.

Potpisi

(*1) Jezik postupka: njema?ki